

Arrest

nr. 115 004 van 3 december 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Guatemalaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 juli 2013 met referentenummer 32419.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat C. VAN CUTSEM loco advocaat C. LEJEUNE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 25 januari 2012 het Rijk binnen en dienden op 2 maart 2012 een asielaanvraag in. Op 12 juni 2013 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor eerste verzoekende partij (verzoeker) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent geboren in Guatemala-stad en bezit de Guatemalteekse nationaliteit. In 1991 verhuisde u met uw familie naar Poptun, in El-Peten, een regio die gekend is als draaischijf van drugskartels. U studeerde er archeologie en leerde tijdens uw studies ook uw huidige partner, M. E. B. B. (...) (OV 6.969.608 en CG 12/12785), kennen. In 2009 gingen jullie samenwonen in een huis dat u van uw moeder heeft gekregen. Jullie woonden op de eerste verdieping en op het gelijkvloers openden jullie in 2010 een exclusieve bar, gericht op het betere cliënteel.

In 2011 kwam plots een man uw zaak binnen, u noemt hem de 'dwerg', zwaar bewapend en vergezeld van vier bodyguards. Het ging om een gekende drugsbaron, die ook samenwerkte met een drugsfamilie uit Honduras. Hij eiste van u dat u tijdens zijn aanwezigheid de zaak voor andere cliënten zou sluiten. U zag dat er in uw zaak geld en drugs werd verhandeld, de drugs kwamen uit Colombia en waren bestemd voor de Amerikaanse markt. De drugsbaron werd een goede klant in uw zaak, consumeerde heel wat en liet grote fooien achter. Op deze manier leerde u heel wat over de drugshandel in uw regio.

Een berucht Mexicaans drugskartel, de 'Zetas200', probeerde intussen de drugshandel in Peten over te nemen. Op een dag was er een ernstig incident waarbij in San José (Peten) 27 boeren werden afgeslacht als represaille voor het feit dat een belangrijke drugslading van de 'Zetas' was gestolen. Eén van uw jeugdvrienden, Daniel Pacheco, was één van de daders van de moordpartij en werd later ook aangehouden. Diens oom had op zijn beurt een verantwoordelijke positie binnen het Zetas-kartel.

Omdat de 'Zetas200' de ganse drugsmarkt in Peten in handen wilde krijgen, werd op een dag ook de 'dwerg' vermoord door ene Eddy Estolynski. Uw zaak werd intussen ook druk bezocht door mannen van het Zetas-kartel. U had er een VIP-ruimte waar geheime transacties (geld, wapens, drugs) plaatsvonden.

Via Ivan en Erica, twee goede vrienden van u die ook betrokken waren bij drugstrafiek, werd u eind 2011 gewaarschuwd dat u voorzichtig moest zijn met de Zetas. Dit kartel wilde alle andere drugsbendes in Peten uitschakelen of verjagen. Vele drugskartels vertrokken naar andere Zuid-Amerikaanse landen. U vreesde dat u op een dag 'belastingen' zou moeten betalen aan de Zetas om in ruil uw zaak te kunnen blijven openhouden. U verdenkt de Zetas ervan op een dag uw kasboek te hebben gestolen waardoor ze op de hoogte waren van uw precieze inkomsten. Mocht u weigeren deze 'belastingen' te betalen zou u op een dag worden verplicht om wapens/drugs, afkomstig van de Zetas, in uw zaak te verkopen, iets wat u absoluut wou vermijden. De waarschuwingen van uw twee vrienden kwamen te laat aangezien u al snel bezoek kreeg van de Zetas die een regelmatige bijdrage van u wilden. Op aanraden van Ivan besloot u in december 2011 uw zaak te sluiten en naar het buitenland te vluchten. Ivan werd kort nadien, in januari 2012 vermoord en ook Erica werd in februari 2012 doodgeschoten, vermoedelijk door de Zetas, en omdat ze tegen u hadden 'geklikt'.

In diezelfde periode zou ene Oscar, de neef van de beruchte Eddy Estolynski, samen met zijn vader en zus zijn opgepakt. Na hun vrijlating zouden zij uw ouders hebben bedreigd en hebben gezegd dat u verantwoordelijk was voor hun arrestatie.

Op 23 of 24 januari 2012 heeft u Guatemala verlaten, vergezeld door uw partner, en bent u via El Salvador en Spanje met 'Iberia' naar Brussel gevlogen waar u op 25 januari arriveerde. Op 2 maart 2012 verklaarde u zich vluchteling.

Ongeveer twee maanden voor het gehoor op het CGVS zouden uw ouders een dreigbrief van de Zetas hebben gevonden waarin stond dat u moest zwijgen én betalen

Ter staving van uw asielaanvraag legt u namens uzelf en uw partner volgende stukken neer: jullie paspoorten (geldig 2011-2016), jullie vouchers, een bagagelabel, een werkkaart, twee residentiekaarten, een attest van woonplaats, twee gezondheidskaarten, een bewijs van woonst, een staat van inkomsten en bankafschriften, een gezondheidslicentie, uw universitair diploma en het diploma schoonheidsverzorging van uw partner, een attest van de hogeschool, uw bachelor attest, uw geboorteakte en een uittreksel uit het burgerlijk register van uw partner, de dreigbrief en twee algemene rapporten over de situatie in Guatemala.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van vluchteling, noch de status van subsidiaire bescherming kan worden toegekend en dit om volgende redenen.

Er dient te worden vastgesteld dat de vluchtmotieven die u aanhaalt van volstrekt gemeenrechtelijke aard zijn en dat zij aldus niet kunnen ressorteren onder de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zijnde een vrees voor vervolging omwille van uw etnische origine, uw religie, uw nationaliteit, uw politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U bent Guatemala ontvlucht uit vrees belastingen of beschermgeld te moeten betalen aan een drugskartel. Deze zaken - deels van financiële en deels van gemeenrechtelijke aard - hebben geen enkel uitstaans met bovenstaande criteria.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Uw relaas blijkt immers onvoldoende coherent noch geloofwaardig te zijn.

Vooreerst dringt de vraag zich op waarom u zich plots genoodzaakt zag uw bar te sluiten en waarom u besloot geen 'beschermgeld' te betalen aan de Zetas. U geeft aan dat uw bar een exclusieve zaak was, dat niet om even wie naar uw zaak kwam, dat u in een duurdere prijsklasse viel en dito drankjes serveerde. Het waren met andere woorden 'mensen met geld' die u in uw zaak wou aantrekken (CGVS, p. 3). Uw bar kende met deze formule succes en was gekend voor zijn exclusief karakter. Aangezien El-Peten gekend is als draaischijf voor drugstrafikanten, kan per definitie worden gesteld dat dit ressorteerde in het feit dat ook drugsbaronnen en leden van de drugskartels (die over het grote geld beschikken) klant aan huis werden. Zoals blijkt uit uw verklaringen was u reeds sinds het begin van de opening van uw zaak diep betrokken bij de lokale drugshandel. Via 'de dwerg' - een persoon met wie u zegt géén problemen te hebben gehad - rolde u in het drugsmilieu (CGVS, p. 4). Drugsbaronnen gebruikten de VIP-ruimte van uw bar om hun 'zaakjes' te regelen. U zegt zelf dat u hiermee goed verdiende, uw omzet hoog was, zij veel consumeerden en mooie fooien achterlieten (CGVS, p. 3). In ruil voor een mooie dagomzet tolereerde u de aanwezigheid van deze drugsbaronnen in uw bar, meer zelfs, voorzag u hen van de nodige faciliteiten om hun zaken ter plekke te regelen. Dit is niet het gedrag van iemand die verklaart de maffiabendes te vrezen, wel integendeel.

Binnen deze context is het dan ook niet verwonderlijk, zelfs gebruikelijk, dat de opeenvolgende drugskartels die de regio Peten controle(e)r(d)en, de (betere) handelszaken dwingen tot het betalen van 'belastingen' of 'beschermgeld'. Het is niet aannemelijk dat u al niet eerder van deze praktijk op de hoogte zou zijn geweest, noch is het plausibel dat u pas met de komst van de Zetas met deze praktijk zou zijn geconfronteerd. Aangezien verschillende drugskartels achtereenvolgens de regio trachtten in te palmen en te controleren mag er in alle redelijkheid worden aangenomen dat ook zij deze praktijk van het betalen van 'beschermgeld' zullen hebben gehanteerd en dat u allerminst verbaasd kan zijn geweest toen bleek dat ze ook bij u zouden komen aankloppen.

Tegen deze achtergrond is het dan ook totaal onduidelijk waarom u zo weigerachtig stond tegenover het betalen van dit beschermgeld. Sinds de opening van uw zaak werden uw faciliteiten gebruikt door drugsbendes en gebeurden er zeer vertrouwelijke transacties in uw bar - zowel door het kartel van de 'dwerg' als deze van de 'Zetas' (CGVS, p. 3 en p. 8). U verklaart zelf dat u getuige was van deze transacties in zowel drugs als wapens, dat u wist waar en hoe de drugs werden versneden, hoe alles werd verpakt, aan wie het werd verkocht of voor welke markt het was bestemd. Ook de Zetas gebruikten uw VIP-ruimte. U zag er grote blokken pure cocaïne, valiezen vol geld, etc. (CGVS, p.8). Dat u, die dergelijke maffiapraktijken toeliet in uw zaak en hieraan ook zelf flink wat geld verdiende, plots een probleem zou hebben met het betalen van een soort van 'beschermgeld', nota bene aan diegene aan wiens zaakjes u indirect meewerkte, komt dan ook totaal ongerijmd over. Te meer de bedragen die u noemt niet buitensporig zijn. Volgens u werd er door de Zetas tweewekelijks een bedrag van 3 à 5.000 quetzal (ter info: 1€ komt plusminus overeen met 10 quetzal) geëist. In beschouwing genomen dat u maandelijks - mede dankzij de spilzucht van deze drugsbaronnen - gemakkelijk een verdienste had van 25 à 28.000 quetzal (CGVS, p. 7) kan alles in beschouwing genomen dit beschermgeld niet onoverkomelijk zijn geweest.

U vervolgens de vraag gesteld waarom u - die vrij welstellend was - dit bedrag dan niet wou betalen, komt u niet verder dan te stellen dat u op die manier vreesde betrokken te geraken bij de drugshandel. Deze uitspraak is wel hoogst opmerkelijk aangezien u al lange tijd betrokken was bij die drugshandel, rekening houdend met uw verklaringen dat uw bar als draaischijf diende voor deze drugskartels. Rekening houdend met alle feiten die u bovenstaand opsomde, was u al zeer betrokken partij bij al deze onfrisse transacties en praktijken. Uw verklaringen houden dan ook totaal geen steek. Te meer u er zelfs nog aan toe voegt dat, mocht u het beschermgeld niet betalen, u verplicht zou worden

om in uw zaak wapens en/of drugs voor de Zetas te verhandelen. Opnieuw, deze feiten gebeurden in sé reeds in uw zaak, u liet ze (oogluikend) toe en was er zelfs getuige van (CGVS, p. 5 en 7-8).

Vervolgens is het dan ook niet plausibel dat u stelt dat de moord op Ivan en Erica verband houdt met het feit dat zij u voor de Zetas hadden gewaarschuwd. U verklaarde zelf dat zij allebei betrokken waren bij drugshandel. Er kan aldus niet worden uitgesloten dat hun dood - die op zich niet wordt betwist - binnen deze context moet worden geplaatst en zij om welke reden dan ook door hun eigen kartel of een andere drugsbende om het leven kunnen zijn gebracht. Dat zij zouden zijn gedood omdat zij bij u over het betalen van 'beschermgeld' hadden 'gelekt' is een stap te ver. Het innen van 'beschermgeld' is immers eigen aan deze drugskartels, iedereen weet ervan en u beweert zelf dat alle 'betere' of goedverdienende zaken er zich konden aan verwachten (CGVS, p.7). Dat Ivan en Erica u dan zouden hebben gewaarschuwd voor deze praktijk, kan bezwaarlijk als vertrouwelijke informatie en verraad aan het kartel worden afgedaan. Uw enkele uitleg, dat Ivan en Erica u allebei kenden, en u dus per definitie de reden moet zijn waarom ze werden gedood, is een pure hypothese die op niks concreets is gebaseerd (CGVS, p. 5).

Dient ook te worden gewezen op volgende incoherentie in uw verklaringen: zo is het opmerkelijk dat u in de vragenlijst van het CGVS, opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), geen enkele melding heeft gemaakt van de moord op uw twee vrienden Ivan en Erica, die u rechtstreeks linkt met uw problemen en de reden waarom u uw land moest ontvluchten. Zelfs aangenomen dat u de zaken op de DVZ summier moest weergeven en u niet elk detail kon vertellen, is het niet acceptabel dat u de moord op uw twee goede vrienden niet spontaan en expliciet heeft vermeld (CGVS, p. 1 en vragenlijst CCGVS, dd. 5 maart 2012, p. 2). Deze flagrante omissie doet nogmaals twijfels rijzen aangaande de oprechtheid van uw verklaringen.

In dezelfde lijn is het ook frappant te moeten vaststellen dat u enerzijds stelt dat uw ouders omwille van u werden bedreigd - zowel omwille van uw weigering om beschermgeld te betalen als omwille van de arrestatie van drie leden van de Zetas-clan - maar dat zij anderzijds actueel geen enkel probleem op dit vlak kennen. Gevraagd naar hun situatie verklaart u dat er verder niks meer is gebeurd en dat uw ouders en broers met rust worden gelaten want dat het probleem niet bij hen, wel bij u ligt (CGVS, p. 7). Nochtans verklaarde u even daarvoor nog dat u moest betalen aan de Zetas want dat ze anders uw familie iets zouden aandoen (CGVS, p. 6). Nochtans bent u al anderhalf jaar geleden uit Guatemala vertrokken, wat aan de Zetas - gezien de sluiting van uw zaak - moeilijk kan zijn ontgaan, én heeft er zich ten aanzien van uw familie (ouders en drie broers waarvan er twee ook in Peten wonen en één van hen bij de dienst belastingen werkt) geen enkel incident voorgedaan. Mocht u werkelijk ernstige problemen hebben gekend met het drugskartel van de Zetas zouden zij uw familie, ook al was u er zelf niet meer aanwezig, weten te vinden hebben en zouden zij hen - bij wijze van wraak - niet hebben gespaard, getuige daarvan het incident waarbij 27 onschuldige boeren werden afgeslacht omdat iemand zogenaamd drugs van de Zetas had gestolen (CGVS, pp. 2-4). Alhoewel u laat uitschijnen dat de Zetas - indien hen een strobreed in de weg wordt gelegd - geen genade kennen, blijft uw familie van enige wraakactie gespaard. Dit kan er enkel op wijzen dat er aan uw problemen met hen geen geloof kan worden gehecht.

Uw actuele vrees baseert u zelf op het feit dat uw vader, nadat jullie al waren vertrokken, in uw (gesloten) zaak een anonieme dreigbrief vond. Alhoewel u reeds sinds begin 2012 in België vertoeft en u reeds op de DVZ werd gewezen op het belang van het voorleggen van stavingstukken, bleek u de originele brief op de dag van het gehoor nog altijd niet in uw bezit te hebben. De uitleg die u geeft is hoogst opmerkelijk. Volgens u was het doorsturen van de brief, samen met andere stukken, - het samenbrengen ervan nam enige tijd in beslag - te kostelijk en kan u zich dit gezien uw financiële situatie hier in België, niet veroorloven. Dat uw familie er anderhalf jaar zou hebben overgedaan om alle hierboven opgesomde stukken samen te brengen, noch u noch zij het nodig vonden om die cruciale dreigbrief aan de Belgische asielinstanties te kunnen voorleggen, raakt kant noch wal. Nadat u hiermee werd geconfronteerd en na veel aandringen, stelt u dan plots dat alle nuttige documenten de avond voorheen (dus de avond voor 8 april 2013) werden doorgestuurd. (CGVS, p. 6). Zo wie zo rijst hierdoor enige twijfel aangaande de herkomst van de door u, na het gehoor, neergelegde stukken.

Wat er ook van zij, deze stukken tonen uw identiteitsgegevens, uw reisroute, uw studies, uw beroepsactiviteiten en (goede) financiële situatie aan, elementen die door het CGVS niet worden betwist. U zegt ook te beschikken over een krantenartikel dat bericht over de moord op Erica (CGVS, p. 6), maar deze gebeurtenis wordt hier evenmin in twijfel getrokken, zij het dat u geen verband kan staven tussen haar dood en uw beweerde vrees voor vervolging. De twee algemene rapporten verwijzen naar de algemene situatie van de drugsproblematiek in Guatemala maar zeggen niks in het bijzonder over uw individueel vluchtrelaas. De dreigbrief die u neerlegt vermag evenmin bovenstaande appreciatie

te wijzigen. Het betreft een wit blad papier waarop verschillende woorden uit kranten werden geknipt/geplakt tot een nieuwe tekst. De herkomst en authenticiteit van een dergelijk stuk kan onmogelijk worden nagegaan, eender wie, waar of wanneer kan dit stuk hebben gefabriceerd. Een dergelijk document heeft slechts bewijswaarde wanneer het wordt ondersteund door consistente verklaringen wat in casu niet het geval is.

Rekening houdend met alle bovenstaande elementen kan u noch de hoedanigheid van vluchteling nog de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat het CGVS ook in hoofde van uw partner een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing voor tweede verzoekende partij (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren in Melchor de Menco en bezit de Guatemalteekse nationaliteit. In 2009 verhuisde u naar Poptun, in El-Peten, omwille van uw huidige partner, A. G. C. D. (...) (OV 6.969.606 en CG 12/12783), die u tijdens uw studies leerde kennen. U werkte in het schoonheidssalon van uw schoonmoeder.

U verwijst integraal naar de asielfeiten die uw partner heeft aangehaald, met name:

[Het onderdeel feitenrelaas uit de bestreden beslissing inzake verzoeker wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van vluchteling, noch de status van subsidiaire bescherming kan worden toegekend en dit om volgende redenen. U baseert uw asielrelaas volledig op de vluchtmotieven ingeroepen door uw partner. Aangezien het CGVS geen positief gevolg kon geven aan zijn asielaanvraag, kan evenmin in uw hoofde gewag worden gemaakt van een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U kan de beslissing hieronder integraal nalezen:

[Het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake verzoeker wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.4. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift de volgende documenten: de bestreden beslissingen, de beslissing van de BJB die de volledig kosteloze juridische bijstand toekent aan verzoekers, een fax gericht door raadvrouw van verzoekers aan het CGVS dd. 27.02.2013, verhoornota's van raadvrouw van verzoekers, een mail ontvangen door raadvrouw verzoekers vanwege sociale assistente verzoekers dd. 12.02.2013, een kopie van de stukken neergelegd door verzoekers op het CGVS dd. 09.04.2013, "en waarvan het merendeel zoek raakten", 48 persartikels neergelegd tijdens verhoor door raadvrouw verzoekers, een mail gericht door raadvrouw verzoekers aan de dienst advocaten van het CGVS dd. 26.06.2013.

Verzoeker legt ter terechtzitting zijn paspoort voor.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben gezien de samenhang van hun beide asielaanvragen, mits één inleidend verzoekschrift een beroep ingediend tegen de twee bestreden beslissingen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekers voeren de schending aan van *“artikel 1, A, (2), van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953; van artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967; van artikels 48/3 en 48/4, juncto 62, van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de motiveringsplicht, zoals bepaald in artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet; van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de algemene zorgvuldigheidsplicht en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”*.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: Vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekers werden gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich konden laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van hun keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekers kregen bovendien de kans om in hun vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3.5. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Het volstaat dan ook niet louter te wijzen op wettelijke bepalingen en rechtsbeginselen zonder nader uit te werken hoe deze geschonden

worden door de bestreden beslissing. De schending van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur” is dan ook onontvankelijk aangevoerd, nu dit niet wordt geconcretiseerd, noch nader wordt toegelicht.

3.6. De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op de aard van de bestreden beslissing moet de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM bijgevolg niet afzonderlijk worden beoordeeld.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoekers menen dat het administratief dossier niet alle stukken bevat die door hen werden neergelegd. Echter daar waar verzoekers menen dat de stukken 28, 35, 41 en 43 en het overlijdenscertificaat van E. gevoegd bij het verzoekschrift, zoek geraakt zijn in het administratief dossier, stelt de Raad vast dat al deze stukken zich wel degelijk bevinden in het administratief dossier. Verder stelt de Raad nog vast dat de stukken 35, 41 en 43 krantenartikelen betreffen over de situatie in Guatemala en geen persoonlijke gegevens bevatten van de verzoekers.

Indien uit de stukkenbundel genummerd vijf van het verzoekschrift (in het verzoekschrift genoemd als stuk 7 en in de inventaris als stuk 6) inderdaad kan blijken dat de ambtenaar van het CGVS op 9 april 2013 notuleerde de volgende documenten te hebben ontvangen “*Dépôt 2 cartes d'identité originales. 15 pages originales + 3 tickets de la police. 2 cartes de santé + 1 ticket d'avion avec date*”, dan werden ook al deze documenten aan het administratief dossier toegevoegd (zie stukkenbundel 16 administratief dossier verzoeker), evenals de stukkenbundel van 48 krantenartikelen.

Verzoekers voegen al deze stukken nogmaals bij hun verzoekschrift, zodat zij er alleszins over beschikken en kennis van genomen hebben. Verzoekers hun bemerkingen in dit verband missen feitelijke grondslag. Voorts hebben verzoekers niet enkel het administratief dossier onzorgvuldig doorgenomen maar ook hun argument dat “*Evenmin als een andere reeks belangrijke documenten, in bijlage gevoegd, en die niet eens werden overwogen door verwerende partij, maar zelfs ook niet in het dossier werden gestoken*”, mist grond nu de bestreden beslissing inzake de neergelegde documenten onder meer stelt “*Wat er ook van zij, deze stukken tonen uw identiteitsgegevens, uw reisroute, uw studies, uw beroepsactiviteiten en (goede) financiële situatie aan, elementen die door het CGVS niet worden betwist*”. Hieruit kan duidelijk blijken dat deze voorgelegde documenten werden beoordeeld.

4.2. Inzake de vluchtelingenstatus merkt de Raad op dat verzoekers niet betwisten louter gemeenrechtelijke en criminele feiten aan te voeren. Dergelijke feiten vallen niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag, minstens wordt dit niet aangetoond. Verzoekers hun argumentatie aangaande het behoren tot de “*de sociale groep van de personen die een zeker levensstandaard genieten in Guatemala*” kan niet in het minst overtuigen nu zij in hun specifieke geval niet aantonen dat hun levensstandaard een aangeboren kenmerk is of een gemeenschappelijke achtergrond heeft, noch dat deze groep cumulatief genomen als afwijkend zou worden beschouwd. Het is dan ook niet correct te beweren “*Dat zij inderdaad tot deze sociale groep behoren omdat hun families zelf tot deze groep behoren, en zo een gemeenschappelijk achtergrond die bestaat buiten hun wil*” terwijl zij zeer eenvoudig hun levensstandaard kunnen aanpassen en deze ook onder invloed van andere omstandigheden gemakkelijk kan gewijzigd worden.

4.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het administratief dossier wel volledig was en de CGVS zich gesteund heeft op alle neergelegde stukken. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat de aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen.

5.3. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers hun verklaringen voldoende zijn om hun voorgehouden vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissingen moeten worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

5.4. Verzoekers herhalen de feiten en menen dat hieruit verkeerde conclusies werden getrokken. De CGVS meent dat niet kan worden geloofd dat verzoekers hun land dienden te verlaten omwille van het weigeren van beschermgeld te betalen en evenmin acht de CGVS de beweerde gevolgen hiervan – de moord op twee vrienden en de dreigbrieven (of dreigbrief) – aannemelijk.

5.5. Verzoekers openden een exclusieve bar in februari 2010 waar ze soms tussen 5 tot 10 euro per drankje konden vragen (CGVS-verhoor verzoeker p.4). Ze haalden er belangrijke financiële inkomsten uit hun drugscliënteel die daarbij genereus tipgeld naliet (CGVS-verhoor verzoeker p.4). Verzoeker heeft sinds 2011 drugsbendes in het café. Eerst de kartel van “de dwerg” die samenwerkte met drugsbendes uit Honduras en daarna de Mexicaanse kartel Zetas200. Verzoekers café werd door de kartel van “de dwerg” gebruikt voor het verhandelen van drugs uit Colombia die bestemd waren voor de Amerikaanse markt. De Zetas200 kregen een VIP ruimte ter beschikking waar geheime transacties (geld, wapens, drugs) plaatsvonden. Verzoeker was dan ook (on)rechtstreeks betrokken bij de drugshandel die ook voor hem een grote bron van inkomsten was. De vaststelling dat hij niet zelf drugs verhandelde maar zijn café hiervoor gebruikt werd, kan zijn betrokkenheid niet verschonen. Immers verzoeker geeft aan dat de eerste drugsbaron een voor hem ‘goede’ drugsbaron was die zelf veel spendeerde en geen belasting of beschermgeld eiste terwijl de Zetas een voor hem ‘slechte’ drugsbaron was die wel belasting of beschermgeld eiste. Het maken van een dergelijk onderscheid is niet ernstig. Immers het betroffen beide drugsbaronnen die in zijn café zware misdaden planden en uitvoerden (wapenhandel, drugshandel, afpersing en moord). Verzoeker heeft zijn café echter niet gesloten, maar hiervan geprofiteerd tot hijzelf beweerdelijk beschermgeld moest betalen. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht dat verzoeker geenszins aantoonde angst te hebben voor de drugkartels.

Indien verzoeker getuige was van drugshandelaren die in de VIP ruimte samen kwamen om geld te tellen of om cocaïne of marihuana te verdelen en te verpakken, dan is onwettelijk en ongeloofwaardig dat verzoeker pas zou vluchten indien hem louter beschermgeld zou gevraagd worden. Het is eveneens ongerijmd dat de Zetas hun veilige transactieruimte aan de publieke/politionele/gerechtelijke belangstelling zouden blootstellen. Indien verzoekers geen beschermgeld wensten te betalen, dan konden zij bovendien probleemloos hun zaak verkopen en/of zich hervestigen, te meer ook hun familie geen verdere problemen ondervond (gehoor verzoeker p. 7, gehoor verzoekster p. 5). In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, kan nergens uit blijken dat de CGVS verzoekers zou verwijten geen beschermgeld te betalen.

5.6. Dat verzoekers zijn vertrokken omdat ze beweerdelijk (een slechts relatieve som) beschermgeld moesten betalen aan hetzelfde cliënteel dat hun inkomsten verstrekke (gehoor verzoeker p. 7), terwijl dit nog steeds een financieel gunstige situatie opleverde, is niet ernstig nu verzoeker reeds jarenlang

getuige (en dus passief betrokken) was van de drugshandel (gehoor verzoeker p. 8). Bovendien blijkt uit verzoekers hun verklaringen dat ze niet enkel professioneel maar ook in hun privéleven contacten hielden met oude jeugdvrienden die in de drugshandel betrokken waren.

5.6.1. Verzoekers hun toelichtingen inzake de drugsproblematiek in Guatemala vermogen deze vaststellingen niet te wijzigen, noch verzoekers hun verweer dat zij geen andere keuze hadden dan drugshandel in hun zaak toe te laten of dat de problemen enkel de Zetas betroffen. Aangaande de dreigbrieven, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens zijn gehoor zelf enkel melding maakte van één dreigbrief (gehoor verzoeker p. 6), zodat dit als een materiële vergissing in de bestreden beslissing kan worden beschouwd en de motivering inzake de bewijswaarde voor de twee dreigbrieven geldt.

5.6.2. Daar waar verzoekers stellen dat *“Voor de drugskartels was dat uiteraard een dubbele tegenvaart: ten eerste, omdat zij hun favoriete samenkomstplek verloren; en ten tweede, omdat zij een vermoedelijk heel rendabele bron van afpersing kwijt raakten”*, ziet de Raad geenszins in waarom de Zetas hiervoor twee van zijn bendeleden, ook vrienden van verzoekers, Y. en E., zouden vermoorden, gezien de eigenlijke oorzaak van de sluiting van de bar beweerdelijk net het door de Zetas zelf geëist beschermgeld was. Dat verzoeker al dan niet vooraf ingelicht werden doet niet ter zake. Verzoekers verweer ter zake is compleet onlogisch en ongerijmd.

5.6.3. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker er verder op gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker echter geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de DVZ, zeker indien dit dermate belangrijke elementen betreft als de moord op verzoekers hun vrienden Y. en E., wat niet kan worden afgedaan als “toevoegingen” die verzoeker verklaarde nog wenste te doen op het CGVS (gehoor verzoeker p. 1), zeker gezien verzoeker in hun verzoekschrift verklaart dat Y. *“een van zijn vrienden vanuit de jeugd was”*, noch kan dit worden begrepen onder *“de mensen rondom ons”* (vragenlijst verzoekster 3.5). Verzoekers gaan er verder aan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

5.6.4. Uit het krantenartikel en de overlijdensakte kan verder *in casu* geen enkel verband met verzoekers hun relaas worden afgeleid, noch uit verzoekers hun loutere beweringen ter zake. Wat document 28 betreft inzake de dood van E. E. P. kan uit dit krantenartikel enkel blijken dat zij om het leven is gekomen en dat de autoriteiten het motief van de misdaad niet kennen. Er wordt evenmin enige melding gemaakt van de Zetas, laat staan van een band met verzoekers hun asielrelaas. Ook uit het overlijdenscertificaat van E. E., P. R. d. G. kan enkel blijken dat deze vrouw gedood werd door meerdere geweschten. Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Er werd dienaangaande reeds vastgesteld dat verzoekers hun verklaringen inzake het verband met deze beweerde moorden compleet ongeloofwaardig zijn. Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoekers corrigerende verklaring dat *“I. zei dat we moesten vertrekken, dan zijn wij naar hier gekomen en dan is Y. vermoord”* (gehoor verzoeker p. 5) ernstig tegenstrijdig is aan verzoeksters verklaring dat *“wij zijn gaan vluchten omdat ze Y. een week ervoor hebben vermoord, mijn man dacht dat het zijn beurt zou zijn”* (gehoor verzoekster p. 3-4). Evenmin kan, buiten verzoekers hun loutere verklaringen om, blijken dat E. en Y. hun gewaarschuwd hebben, noch dat het onderzoek naar de moord nog steeds lopende is.

5.7. Indien verzoeker overigens meldde dat er niets meer is gebeurd met zijn ouders, dan kan niet ernstig worden aangevoerd dat de dossierbehandelaar hem niet ondervraagd heeft waarom zijn familie geen problemen kende, laat staan dat dit een *“grove schending van de rechten van de verdediging”* zou uitmaken. Evenmin vormt deze verklaring een tegenstrijdigheid, zodat een verwijzing naar artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 en verzoekers hun verdere verweer ter zake, niet nuttig wordt aangevoerd.

5.7.1. In deze kan enkel worden vastgesteld dat verzoekers familie geen problemen heeft ondervonden zodat hieruit geen actuele vrees voor vervolging kan worden afgeleid. Daar waar verzoekers aanvoeren

dat "Ten eerste zou dit helemaal nutteloos zijn om de hierboven vermelde problemen op te lossen: een wraakactie zou eventueel de frustratie van de Zetas even kunnen sussen, maar zou hun dubbel probleem op geen wijze oplossen. Ten tweede is een merendeel van de Zetaleden in Petén, zoals verzoeker het meermaals aanhield gedurende zijn verhoor, oude klasgenoten en vrienden van verzoeker, die als kind bij verzoekers familie vaak kwamen eten of spelen", dan gelden dergelijke verklaringen nog meer in hoofde van verzoekers zelf. Immers een wraakactie of doding van verzoekers zelf zou voor de Zetas zowel een derving van beschermgeld betekenen als het verdwijnen van hun betrouwbare transactieplaats, nog veel meer dan een aanslag op hun familieleden. Indien de bendeleden verder vrienden van verzoeker waren, dan maakt dit nog ongeloofwaardiger dat zij verzoeker omwille van het betalen van beschermgeld zouden vermoorden.

5.8. Indien verder inderdaad uit verzoekers hun verklaringen (gehoor verzoeker p. 6) kan blijken dat de brieven in februari 2013 zijn bezorgd, en zowel uit het bij het verzoekschrift gevoegde schrijven van 27 februari 2013 als de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt dat verzoekers kopieën hiervan aan het CGVS hebben bezorgd, dan zijn verzoekers verschoningen evenwel nog altijd niet aanvaardbaar wat de andere documenten betreft die pas na het gehoor werden overgemaakt. Indien aldus kan blijken dat verzoekers tijdig kopieën van de dreigbrieven hebben voorgelegd, dan verandert dit echter nog altijd niets aan de bijzonder relatieve bewijswaarde van dergelijke dreigbrieven, temeer de Raad niet inziet waarom er pas in februari 2013, nadat de zaak in december 2011 reeds werd gesloten, dreigbrieven onder de deur zouden zijn gestoken terwijl daarenboven de familie geen problemen meer heeft ondervonden sinds verzoekers hun vertrek. Documenten zijn hierbij slechts een element in de beraadslaging en dienen om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet het geval is. Gezien het onlogische en ongeloofwaardige karakter van deze beweerde bedreigingen en verzoekers hun asielrelaas, kan geenszins nog een actuele vrees worden aangenomen. De Raad benadrukt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204), *quod in casu non*. Overigens werd wel degelijk een ernstige tegenstrijdigheid tussen verzoekers hun verklaringen aangaande de dood van Y. als hun vertrekmotief vastgesteld.

5.9. De door de commissaris-generaal correct weergegeven ernstige ongerijmdheden, omissies en ongeloofwaardigheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. De Raad stelt vast dat deze conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoekers asielrelaas op zijn individuele merites beoordeeld en kan geenszins beweerd worden dat er geen rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas of dat er enkel verwezen werd naar algemeen beschikbare informatie, noch dat de beslissing niet op correcte juridische wijze werd gemotiveerd. Zoals het verzoekschrift zelf stelt, steunt verzoekster zich geheel op de motieven van verzoeker.

5.10. Verzoekers brengen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekers beperken zich verder tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken en ontkennen van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de bewijslast en de beginselen van het

vluchtelingenrecht, het maken van ongefundeerde verwijten naar het CGVS (*“ernstige twijfels over de ethiek van zulke argumentatie”, “wat het CGVS blijkbaar helemaal boven het hoofd is gegaan”, “bijzondere kwade trouw”, “wat hen niet werd veroorloofd gedurende hun verhoren”, “een louter subjectieve appreciatie en ethisch betwistbare opmerking”*), het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekers weerleggen dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissingen overeind.

5.10.1. In zover verzoekers zich beroepen op artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dienen verzoekers elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in hun land sprake is van willekeurig geweld. De Raad stelt in deze vast dat verzoekers een bundel informatie over de situatie in Guatemala hebben neergelegd. De onderzoeksplicht van de commissaris-generaal betreft alle door de asielsezoekers aangebrachte elementen en documenten, binnen de toepasselijke context. Indien de commissaris-generaal over een discretionaire marge beschikt wat de beoordeling van de waarachtigheid en het gewicht van de aangevoerde elementen en documenten betreft, dan dient de door de commissaris-generaal gegeven motivering dienaangaande afdoende en draagkrachtig te zijn. In deze kan uit de bestreden beslissingen niet blijken dat de commissaris-generaal deze stukken onderzocht heeft in het perspectief van een beoordeling van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet. Derhalve schiet de commissaris-generaal op dit punt tekort in zijn formele en materiële motiveringsplicht. Dat verzoekers hun artikelen niet vertaald zouden zijn, ontslaat de CGVS niet van zijn plicht de toestand in Guatemala in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet te onderzoeken.

5.10.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*).

5.10.3. De Raad stelt op basis van de door verzoekers neergelegde informatie en door verweerder aan de verweernota gevoegde cijfers van de Wereldbank en reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken vast dat, niettegenstaande de situatie in Guatemala-stad soms ernstig verstoord en bijzonder gewelddadig kan zijn, er geen sprake is van een situatie van intern gewapend conflict, noch in Guatemala-stad, noch in Guatemala. Indien de drugskartels en mara's verantwoordelijk zijn voor talloze moorden, afpersingen en andere gewelddaden en er tevens een zeer hoge ratio van straffeloosheid kan worden vastgesteld, dan kunnen deze groepen niet gelijkgeschakeld worden met georganiseerde gewapende groepen onder een verantwoordelijk bevel en met een minimumniveau van organisatie die in staat zijn om aanhoudende en samenhangende militaire operaties uit te voeren. Verzoekers tonen niet aan middels de door hen aangebrachte objectieve informatie dat er momenteel in het hele land noch in Guatemala-stad sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven op de persoon van een burger. Verzoekers stellen daarbij zelf dat hun familie geen problemen heeft en ze maken ook geen melding van andere moeilijkheden naast het niet betalen van beschermingsgeld en de beweerdelijke maar niet aangetoonde gevolgen hiervan.

5.10.4. Verzoekers maken hun vervolging niet aannemelijk noch dat ze –in zoverre noodzakelijk– zich niet zouden kunnen hervestigen. Verzoekers kunnen geenszins een beroep op internationale bescherming laten gelden.

5.11. Verzoekers tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.12. Ten slotte vragen verzoekers de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvragen heeft besloten. Verzoekers maken niet aannemelijk dat verder onderzoek nog noodzakelijk zou zijn,

temeer nu zij niet aantonen dat de gegrondheid van hun asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ernstige elementen en/of objectieve informatie aanvoeren waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is. Zoals reeds hoger gesteld, zijn alle door verzoekers beweerdelijk ontbrekende documenten wel degelijk terug te vinden in het administratief dossier, werden zij bovendien door verzoekers zelf bijgevoegd in huidig verzoekschrift en blijkt uit de motivering dat de CGVS deze documenten heeft beoordeeld. Aldus ziet de Raad geen reden tot vernietiging.

5.13. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

6. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van tweede verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK